

ROSER ODUBER (PANAMÀ, 1957)

EL SANTUARI DEL BOSCO

■ El responsable del terrari del zoològic de Barcelona està acostumat a rebre peticions tan singulars com la de Roser Oduber, panamenya de naixement, catalana d'adopció des dels 4 anys i veïna de Calders a partir del 1982, quan va decidir instal·lar el seu intens univers creatiu a la Catalunya Central. L'artista va demanar pells de muda de les serps per a un dels seus treballs més matèrics, una proposta contundent que exemplifica el pòsit existencial del món natural en la seva obra. No és en va que regenta a El Forn de la Calç, al mig del bosc, un establiment que acull cada any autors d'arreu del món.

Una antiga granja de porcs és el «santuari» de Roser Oduber, que dedica «els mesos d'hivern al pensament i la recerca, i la primavera i l'estiu a la producció». Quan va posar els peus per primer cop a la casa, l'espai

útil era menor i la creadora -amb obra en la col·lecció permanent de Can Framis, l'elegant museu d'art contemporani de la Fundació Vila Casas al Poblenou barceloní- va instal·lar el seu taller on ara hi ha l'ampli rebedor de l'habitatge familiar. «De mica en mica vaig conquerir espai gràcies als ingressos de la venda de quadres», apunta, i es va traslladar a l'habitatge adjacent.

Una faringitis crònica obliga Oduber a evitar ampolles d'aiguarràs, trementines i dissolvents. «Treballo molt amb base d'aigua», explica, i assenyala pigments i coles naturals que donen consistència a una obra matèrica que l'ha convertida en una creadora cotitzada. D'un racó treu la muda d'una pitó impactant, adquisició d'una època en què, «com les serps, tenia la necessitat de canvi perquè la pell m'anava petita».

Rere un somriure magnètic, que descarila sovint en riallada franca, Oduber protegeix el neguit intern d'una dona a qui no abandona el desig d'enfonsar el seu esperit en territoris incòmodes per a l'ànima. Colpidors eren els quadres de *D-ments*, que va presentar fa un any i mig a Barcelona incidint en la dualitat de la personalitat. Hipnòtics es presenten els *D-liris* que treballa amb lliris secs, talment com les connexions neuronals que activen la bogeria. Sona *L'arbre* del jove grup Aniam, fa poc resident al Forn de la Calç, i l'artista, que es defineix com una «potinera» per les taques i les mullenes pròpies de l'ofici, mira per la finestra. La visió de l'hort l'ajuda a reprendre el diàleg que manté cada dia amb la natura. «Fa trenta anys que sóc aquí i encara descobreixo coses, moltes coses».

LA VITALITAT

El Casino espera la seva obra a l'inici del curs vinent

► Roser Oduber treballa per tenir-ho tot a punt d'aquí a uns quants mesos quan el Centre Cultural el Casino de Manresa acull una gran exposició del seu treball. El públic bagenc coneixerà de prop les seves inquietuds